آموزش شاگردانی برای آموزش
جلسه ۱۵: دعا (۷)

ارائه شده توسط ران لایولی، BiblicalMentoring.org – M.A.، M.Div. (مطالعات)

مرحله ۱: دعای افتتاحیه

مرحله ۲: هر فرد آیه خاطره را نقل می کند: آیه: **افسسیان ۱۱:۳-۱۲**

۱۱ «این بر اساس هدف ابدی بود که او در مسیح عیسی، پروردگار ما، تحقق بخشید، ۱۲ که ما به او جسارت و اعتماد داریم از طریق ایمان به او.»

مرحله ۳: *تمام یا بخشی از فصل کتاب مقدس را بخوانید و بحث کنید – **افسسیان ۳***

مرحله ۴: سوالات برای درخواست های شخصی و/یا بحث های گروهی:

1. دعا، چهارمین ویژگی شاگرد، ارتباط او با خدا است و روشی است که ما شخصیت را پرورش می دهیم.
2. *ما چهار راهنمایی را برای بهبود دعاهایمان به خدا یاد خواهیم گرفت.*
3. *چرا همه روابط نیازمند شنونده فعال بودن هستند؟*
4. *آیا می دانید که ثبات در هر کاری که آرزو داریم به خوبی انجام دهیم، ضروری است؟ فیلیپس می گوید «ارتباط مداوم به ما امکان می دهد شبیه هم فکر کنیم، یکسان عمل کنیم و به یکدیگر اعتماد داشته باشیم.»*
5. *چرا صداقت مطلق برای همه روابط، از جمله در ازدواج و با خدا، اهمیت دارد؟ نویسنده می نویسد که «دعا هم اثبات و هم اولویت بی چون و چرای کسی است که خدا را دنبال می کند».*

مرحله ۵: *محتوای کتاب را بخوانید و درباره آن بحث کنید:*

فصل ۷ به گفته نویسنده – کیت فیلیپس:

دعا

دعا چهارمین ویژگی متمایز شاگرد است. از طریق دعا، مسیحی با خدای زنده روبرو می شود.» ... در مسیح عیسی پروردگار ما... ما جسارت و دسترسی مطمئن داریم...» به پدر (افسسیان ۱۲،۱۱:۳). شخصیت یک مؤمن از طریق ارتباط او با خدا شکل می گیرد. ارتباط راز هر رابطه سالمی است. طولی نکشید که من و همسرم، کیتی، متوجه شدیم که اتحاد ما بر اساس کیفیت ارتباطمان بالا و پایین می رود؛ هرچه عمیق تر با هم شریک شویم، سریع تر یکی خواهیم شد. این تعجب آور نیست، زیرا رابطه من با کیتی بر اساس رابطه مسیح با من الگوبرداری شده است (افسسیان ۲۳:۵-۲۵). ارتباط خوب آشنایان را به دوستان و سطحی بودن را به صمیمیت تبدیل می کند. کیفیت ارتباط من با کیتی زما نی افزایش می یابد که چهار دستورالعمل را رعایت کنم. همین اصول در زندگی دعایی یک مؤمن نیز صدق می کند.

اول تعریف و تمجید

هیچ چیز به اندازه یک تعریف صادقانه به یک رابطه سالم کمک نمی کند. یک نظر مثبت و در حال رشد، نشانه احترام و تحسین است.

وقتی به خانه می آیم، اولین کلماتم ریتم کل شب را تعیین می کند. و وقتی جهت مشخص شد، برگشت آن سخت است. اگر به همسرم سلام کنم و بگویم: «نمی توانی هرگز دروازه را قفل کنی؟ نمی دانی چقدر خطرناک است وقتی پسران ما بیرون هستند؟» می توانی پیامدها را پیش بینی کنی. چه تفاوتی ایجاد می کند وقتی می گویم: «عزیزم، تو مثل یک میلیون دلار به نظر می رسی.» کیتی می داند که کلمات من امتداد قلبم هستند. هیچ اکسیری به اندازه ستایش نمی تواند هیجان خواستگاری را در ازدواج حفظ کند. وقتی من به اندازه کافی عاقل باشم که اول تعریف کنم، ارتباط ما سالم و در حال رشد است. دیوید این را زمانی فهمید که به ما توصیه کرد چگونه به خدا نزدیک شویم: «با شکرگزاری وارد دروازه هایش شوید و با ستایش وارد دربارش شوید، شکرگزار باشید و نامش را برکت دهید» (مزامیر ۴:۱۰۰، KJV). دعا عمدتا راهی است برای شاگرد تا خدای خود را پرستش و ستایش کند. با هیجان فرصت بودن در حضور پادشاه پادشاهان را انتظار بکشید. بگذارید شکرگزاری از لبانتان جاری شود و وجودتان شگفتی خود را از قادر مطلق بیان کند. دلیل خوبی دارید که عشق خود را به خدا اعلام کنید: «زیرا خداوند نیکو است؛ رحمت او جاودانه است؛ و حقیقت او تا همه نسل ها پایدار است» (مزامیر ۵:۱۰۰ KJV).

شنونده فعالی باشید

وقتی تازه ازدواج کرده بودیم، کیتی داشت درباره یک خبر نگران کننده در واشنگتن برایم تعریف می کرد. نیمه توصیفش من حرفم را قطع کردم و داستان را برایش تمام کردم. هیچ چیز بیشتر از این کیتی را ناامید نکرد. اگرچه هرگز مستقیما نگفت، اما خیلی زود فهمیدم که یا آن عادت یا شوهرش باید از بین برود. خدا از همسر صبورم استفاده کرد تا درسی ارزشمند به من بیاموزد: ارتباط بسیار فراتر از صحبت کردن است. این گوش دادن فعال و دادن توجه کامل است. گوش ندادن توهین است. وقتی کیتی درباره گفتگوهایش با دوستانش، جاهایی که رفته و چیزهایی که یاد گرفته برایم تعریف می کند، من او را آنقدر دوست دارم که با تمرکز بر حرف هایش در زندگی اش مشارکت کنم. اگر بعد از اینکه قلبم را به خدا می گفتم، پاسخی نمی دادم، احساس می کردم کم ارزش شده ام. اما خداوند وعده می دهد که پاسخ دهد (مزامیر ۹۱:۱۵). خدا خواهان ارتباط کامل با فرزندانش است. او از طریق کلامش با من سخن می گوید، کتاب مقدس را به یاد من می آورد و ذهنم را با زیبایی، تشویق و اراده اش پر می کند. فقط کافی است به نصیحت او گوش دهم: «دست از تلاش بردارید و بدانید که من خدا هستم...» (مزامیر ۴۶:۱۰). دریافته ام که با خدا، همانند کیتی، معنادارترین ارتباط ما زمانی رخ می دهد که تنها باشیم. وقتی بهترین گوش را می دهم که هیچ حواس پرتی وجود نداشته باشد—نه رادیو، نه تلفن، نه دیگران. مطمئنم این همان چیزی است که عیسی در ذهن داشت وقتی به شاگردانش گفت: «... خودتان به جایی تنها بیایید و کمی استراحت کنید» (مرقس ۶:۳۱).

ثبات داشته باشید

برای من خیلی آسان است که بعد از یک روز طولانی به خانه برگردم، چند جمله ی تکراری را بگویم، روی صندلی بنشینم و نامه ها را بخوانم—تقریبا همسر عزیزم را نادیده بگیرم. برای عبور از مسائل پیش پا افتاده و به اشتراک گذاشتن آزادانه ایده های جدید، برنامه های هیجان انگیز یا رویدادهای غیرمعمول، انضباط واقعی لازم است. صادق بودن درباره دردها، نگرانی ها و آزمون هایی که با آن ها دست و پنجه نرم می کنم حتی سخت تر است. گاهی احساس می کنم بعد از بمباران شدن با مردم، مشکلات و نیازها در تمام روز، تکرار این اتفاقات یک بار دیگر عذاب محض است. چه احمقانه! کیتی بزرگ ترین حامی من است. او می خواهد بارهای من را به دوش بکشد و شادی هایم را به اشتراک بگذارد. ارتباط مداوم به ما اجازه می دهد شبیه هم فکر کنیم، شبیه هم عمل کنیم و به هم اعتماد داشته باشیم. با به اشتراک گذاشتن با کیتی و درخواست مشورت از او نشان می دهد که من به او ارزش می دهم. اگر نتوانم ارتباط برقرار کنم، او را از آنچه هستم کنار می گذارم و پیمان ازدواج مان به یک تکه کاغذ تبدیل می شود. خیلی وقت ها همان وسوسه تنبلی وارد زندگی دعایم می شود. می توانم منطقی بگویم: «خدا می داند به هر حال. خیلی خسته ام. وقت ندارم. فردا به او می گویم.» مثل کیتی، به راحتی می توان آن را به تعویق انداخت. هیچ نمی داند. هیچ مرا مسئول نمی داند. اما این یک اشتباه است که فکر کنیم ارتباط مداوم با خدا اختیاری است. اگر ارتباط من پراکنده باشد، رابطه مان خراب می شود. اول من و شریکم می دانیم. بعد دیگران. بعد همه. ثبات در زندگی دعایی یک شاگرد مثل استقامت در یک دونده مسافت طولانی است. هیچ راه میان بری برای رشد آن وجود ندارد. این ثبات در طول دوره طولانی ترین روزانه ساخته می شود. اما اگر از آن استفاده نکنی، آن را از دست می دهی. وقتی مدتی توقف می کنی، نمی توانی از همان جایی که رها کردی دوباره شروع کنی.

صمیمیت با خدا نیازمند ارتباط منظم است. اگر مدت زیادی با او صحبت نکرده باشید و بحرانی رخ دهد، در حضور او احساس ناراحتی و ناامنی می کنید. بدون ارتباط مداوم، مؤمن زندگی را در مبنایی بسیار لرزان قرار می دهد. ارتباط منظم با خدا باعث می شود قلب، انگیزه ها، افکار و حتی غرایز شما با او هماهنگ شود. به همین دلیل اول تسالونیکیان ۵:۱۷ به ما دستور می دهد «بی وقفه دعا کنیم.» وفاداری شما باعث می شود در حضور خدا خوش آمد گفته شوید: «پس بیایید با اطمینان به تخت فیض نزدیک شویم تا رحمت را دریافت کنیم و فیض را بیابیم تا در زمان نیازمان به ما کمک کند» (عبرانیان ۴:۱۶ NIV).

کاملا صادق باش

در ابتدای رابطه مان، من و کیتی متعهد شدیم که کاملا با هم صادق باشیم. می دانستیم که ازدواج مان قوی خواهد شد اگر تنها شگفتی های خوشایند باشد. رابطه ای که بر پایه نیمه حقیقت ها یا تحریف های گمراه کننده ساخته شده، مانند خانه ای از کارت هاست: با کوچک ترین فشار فرو می پاشد. ما با هم درباره مسائل مالی مان صحبت می کنیم، بودجه بندی می کنیم و روی چیزهایی که توان پرداختش را نداریم توافق می کنیم. قبل از تعهد در فعالیت های اجتماعی و خدمت توافق می کنیم. هیچ وقت زمانی نیست که کیتی نداند من کجا هستم. من هنگام سفر برنامه سفر دقیقی می گذارم: شماره پرواز، زمان رسیدن، هتل ها، تماس با افراد، سخنرانی ها و قرارها. او همیشه می تواند با من تماس بگیرد. هر روز وقتی نیستم تماس می گیرم. تعهد ما به باز بودن فعال نه تنها به ما امکان می دهد نیازها، دردها و سوالات خود را قبل از تبدیل شدن به ناامیدی به اشتراک بگذاریم، بلکه از شک و بی اعتمادی نیز جلوگیری می کند. بسیاری از مسیحیان جسارت دارند که خدای دانای کل خود را فریب دهند. آن ها انگیزه های خود را توجیه می کنند، از اعتراف به برخی از گناهان خود امتناع می کنند یا از واگذاری برخی جنبه های زندگی خود امتناع می ورزند. داوود چنین بود. او سعی کرد گناهان قتل و زنا خود را پنهان کند تا اینکه خدا سرانجام از طریق ناتان با او روبرو شد (۲ سموئیل ۱۲). اما داوود درس خود را گرفت. او کاملا «صادق» با خدا شد: «زیرا خطاهای خود را می پذیرم و گناهم همیشه پیش من است» (مزامیر ۵۱:۳ KJV). خدا به دعاهای شما گوش نخواهد داد اگر بخواهید گناهان خود را پنهان کنید (مزامیر ۶۶:۱۸). اشعیا ۵۹:۲ می گوید: «... گناهانت باعث جدایی تو و خدایت شده و گناهانت چهره اش را از تو پنهان کرده تا او نشنود.» بدون شنیدن هیچ ارتباطی وجود ندارد؛ بدون ارتباط، هیچ رابطه ای وجود ندارد؛ بدون رابطه، شاگردی وجود ندارد. صداقت مطلق با خدا برای شاگرد ضروری است. دعا صمیمی ترین کانال ارتباط شاگرد با

خدایش است. کیفیت ارتباط او قدرت رابطه اش را تعیین می کند. دعا هم اثبات و هم اولویت بی چون و چرای کسی است که خدا را دنبال می کند (لوقا ۱۸:۱).

صفحات ۷۳-۷۸

چک لیست شاگردان - دعا
زندگی دعایی من با موارد زیر مشخص می شود:
___Complimenting اول خدا.
___Actively گوش می دهد.
___Consistency.
___Complete راستش.

مرحله ۶: *درخواست های دعای شخصی خود را به اشتراک بگذارید و سپس هر برای درخواست دیگری دعا کند.*

منبع: ساخت یک شاگرد نوشته دکتر کیت فیلیپس. انتشارات شرکت فلمینگ اچ. رول، ۱۹۸۱. شابک 0-8007-1181-5. مقدمه از رابرت ای. کولمن. محتوا (به جز سوالات مطالعه) بدون بازبینی از کتاب گرفته شده است.

20261011 بازنگری شده